

திருவாவடுதுறை ஆதீன வேளியீடு எண் — 48

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவப்பேரரசு.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறைபாதீனத்து

21-வது குருமகாசந்ரிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீன வித்துவான்

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையால்

எழுதப்பெற்றது.

1952

கர — தை

திருச்சிற்றம்பலம்

“மாயிரு ஞால மெல்லாம் மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கை யானைப் படர்ச்சடை வைப்பர் போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல வுரர்க் கம்போன்
ஆயிரங் கொடுப்பர் போலும் ஆவடு துறைய னாரே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

குருமரபு வாழ்த்து.

“கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
சுயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ.”

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் மிளிர்கழல் வாழ்க.
ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள் சேவடிவாழ்க.

திருமூலர்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மு ன் னு ர

உலத அரசால் நிலைபெறுவது. அர
சின்றேல் உலத நிலைதலையும். அரசு இநவகை;
உலதடையரசு—உலக அரசு என. உலதடைய
ரசே பரம்பொருள்: சிவபெருமான். உலக
முழுவதும் அவ்வரசரின் உடைமைப்பொருள்.
அவ்வரசர் எல்லாம் உடையநாயகர். அவர்
அரசிடுக்கைதிடுக்கயிலாயம். அத்திடுக்கயிலாய
பரம்பரையில்வந்த அரசுகளும் பல. அவற்றுள்,
இந் பேரரசுகள் மிகச்சிறந்தன. அவை சைவப்
பேரரசுகள். ஒன்று திருவாவடுதுறை—மற்
றென்று திருத்தருமை. இந் பேரரசும் ஒரு பேரா
சாய் இவ்வரசுரிலே பிறிவரிய அத்துவிதக்
கலவி காட்டி நின்று 18-1-1952-ல் மிகுந்த
அளவளாவிய பெருங்காட்சியைக்கண்டான்
பர்கள்தூகலித்தனர். அடியவர் ஆனந்தக்கூத்
தாடனர். அந்தநிலைவின்பயனாக இச் “சைவப்
பேரரசு” சைவத்தாடிக்கள்பால் தழைத்
தெழுவின்றது. சைவப் பேரரசு நீடுவாழ்க.

இங்ஙனம்,

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,
ஆதினவித்துவான்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவணக்கம்.

“திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் தபனனந்தி
சேவ்வே ளாதி,—தருமமுது குரவருக்குந் தனதருளா
லாசிரியத் தலைமை நல்கி,—வருமேவர்க்கு முத்தர்குவாய்
மெய்ஞ்ஞான முத்திரைக்கைம் மலரும் வாய்ந்த,—
உருவழகுங் குறுநகையும் காட்டியரு டருஞ்சிவனை
யுளத்தில் வைப்பாம்.”

சிவதத்துவவிவேகம்.

“பண்ணிசைவேம் பரிதிமதி திலதயிலந் தீயிரும்பு
பாணி யுப்பு,—விண்ணனில முடலுயிரீர் நிழலுச்சிப்
பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்,—கண்ணிரவி யுணர்
வொளிபோற் பிறிவரிய வத்துவிதக் கலவி காட்டித்,—
தண்ணளிவைத் தேனையாண்ட துறைசைநமச் சிவாய
குரு சரணம் போற்றி.”

ஸ்ரீமாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

திருமாளிகைத்தேவர்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவப் பேரரசு.

சுத்தாத்வைத சித்தாந்த சைவர்களாய் நம் முன்னோர் சிறக்க வாழ்ந்திருந்தனர். அவ்வழியில் வந்த நாமும் அவர் சந்ததியார் என்பதற்கேற்பச் சித்தாந்தசைவ ஒழுக்கமுடையவராய் வாழ்தல் இன்றியமையாதது. சித்தாந்தசைவ பொழுக்கமின்றேல் நாம் அவர் சந்ததியார் என வழங்கப்படுமாறில்லை என்க. நாம் துன்பத்தில் ஆழாமல் என்றும் இன்பத்திலே வாழ நம்முன்னோர் வழிகண்டனர். அவ்வழியையே பின்பற்றி நடப்பதற்கு ஆவன நமக்கு அவர்கள் நிலையாகச் செய்துவைத்தனர். மக்கள் இன்பத்துடன் வாழவிரும்பினால் நல்லரசின் கீழ்வாழவேண்டும். அந்த நல்லரசும் வல்லரசாக இருத்தல் வேண்டும்: பேரரசாகவும் அது திகழ வேண்டும். அப்பேரரசு எக்காலத்தும், எக்காரணங் கொண்டும், எவ்வெவராலும், எவ்விடத்தும் அழிக்கப்படாததாம். அவ்வரசே நல்லரசு, வல்லரசு, பேரரசு என்னலாம். அத்தகைய அரசிருந்தால்தான்

குடிமக்கள் ஊறின்றி, கவலையின்றி, பகைவரின்றி நன்மையாக வாழ இயலும். நல்லீரசின் றேல் தம்மாலும், தமது பரிசனத்தாலும் குடிகள் வருந்துவர், வல்லரசின் றேல் பகைவரால் நலிவர், பேரரசாக இல்லாதொழியின் சிற்றரசுகள் சமயம் பார்த்து வெல்லக் கருதும்.

இனி, நமது பேரரசின் எல்லை இவ்வளவெனத் தெரிதல் முதலில் வேண்டப்படும். அவ்வெல்லை பிருதிவிதத்துவ முதல் நாததத்துவம் வரை வியாபித்துள்ளது. அத்திப்பழத்தில் உள்ள விதைகளை எண்ணிக்கணக்கிட இயலுமா? அதுபோல, அளவில்லாத அண்டங்கள் உள்ளன. அவ்வண்டங்களெல்லாம் ஒரு தலைவரின் ஆணையின்கீழ் அடங்கியுள்ளன. பல தலைவர்கள் இல்லை என்பது உறுதி; அது உண்மையுமாம். அவ்வொரு தலைவரே தமக்கு ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவர். அவ்வரசின் எல்லையில் அடங்கி வசிப்பவர் அவருடைய குடிமக்களே. குடிமக்கள் நலம் பெற வேண்டி அக்குடிகளுக்கு ஆவன செய்யும் கடப்பாடுடையவர் அப்பேரரசர். அப்பேரரசரையின்றிக் குடிமக்கள் வாழ இயலாது. குடிமக்களின் உயிர்க்குயிராக விளங்குபவர் அப்பேரரசரே ஆவார். குடிமக்களாவார் ஆன்மாக்கள்; உயிர்கள். பேரரசர் உயிர்த் தலைவர். உயிர்கள் பசுக்கள். பேரரசர் பசுபதி; அவரே சிவபெரு

மான், இப்பேரரசின் கீழ் வாழும் குடிமக்கள் முப்பெரும் பிரிவினர் ஆவர்: வீஞ்ஞான கலர், பிரளயா கலர், சகலர் என்பார் அப்பெரும்பிரிவினரே. வீஞ்ஞான கலருள்ளும் அணுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுவரர், சப்தகோடி மகாமந்திரர் எனப்பல பிரிவினர் உள்ளார். பிரளயா கலரில் மண்டலர், குரோதனர், வீரர், சிகண்டர், உருத்திரர் எனப் பல பிரிவுகள் உண்டு. சகலரில் எழுவகைப் பிறப்புக்களாகிய. எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனி பேதங்கள் காணப்படும். இந்திரன், பிரமன், மால் முதலியோரும் அவருடையகுடிமக்களே; அவர் சகலவர்க்கத்துட்பட்டவர்: தவத்தாலும், அதிகாரத்தாலும் மேன்மேலுயர்ந்தவர் அவர். அவர் குறுநிலமன்னர் போன்றவர்.

வேதம், ஆகமம், புராணம் முதலியன இப்பேரரசுக்கு அரண் ஆவன ஆம். வேதம் காட்டரண் போல்வது, புராணம் நீரரண் போல்வது, ஆகமம் மதிலரண் போல்வது. இவ்வரண்களை அமைத்துத் தந்தாரும் அப்பேரரசரே ஆவார். இம்மூன்று அரண்களின் முகமாகவே கோயில்களாகிய கோட்டைகளை அடையலாம்: பாசறைகளாகிய மடாலயங்களை அறியலாம். வேதங்கள் நான்கு, ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு, புராணங்கள் பதினெட்டு, புராணங்கள் வேதங்களிற்

கூறப்பட்ட கருத்தைக் கதை மூலமாக நன்கு தெளிவிப்பன. வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பு. ஆகமம் ஆகிய மதிலரணில் நான்கு பெருவழிகள் உள். அவை: தாசமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்பன. அடிமை நெறி, மகன்மை நெறி, தோழமை நெறி, அன்பு நெறி எனவும் அவற்றைக்கூறலாம். அன்புநெறியும் அறிவுநெறியும் ஒன்றே எனப் பெரியோர் கூறுவர்.

இவரி, இந்நான்கு நெறிகளும் நான்கு பெருவீதிகளாகவும் கொள்ளலாம். முறையே இந்நாற் பெருவீதிகளாலேதான் அரண்மனையை அடைதல்கூடும். சிவதத்துவமாகிய அந்த அரண்மனையில் உள்ள சிங்காதனம் மந்திரமயமானது: தத்துவத்தவிசு அது. மோன முடியுடன் பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு திருவருட்சத்தியுடன் சிவபெருமானாகிய சர்வலோகைகநாயகர் வீற்றிருந்தருளுகின்றார். அவர் பெருமை அளவிடப்படாதது. “மறையினால் அயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றும், குறைவிலா அறிவினாலும் கூறெனாதாகி நின்ற பெருமையினர் அவர். எண்குணத்தீசரும் அவரே. எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வுடைமை, முற்றுணர்வுடைமை, இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல்,

பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின், பமுடைமை என்பன. “கோளில் பொறியிற்குணமில்வே யெண்குணத்தான் தானே வணங்காத்தலை” என்பது திருக்குறள்.

“எட்டுவான் குணத்தீசனெம்மான்” எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், “இறையவனை மறையவனை எண்குணத்தினனை” என சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அருளுவார்கள். அப்பேரரசர் ஞானசொருபர், கருணைவடிவினர், ஆனந்தவுருவினர். ஆண் பெண் அலி எனக் கூறவொண்ணாதவர். அனைத்துயிர்க்கும் அவரே அம்மையப்பர். குடிமக்களாகிய ஆன்மாக்களின் பொருட்டே அப்பேரரசர் எதனையும் செய்வார். தந்தை அவர், தாயுமானவர் அவரே. அரசராவார் குடிமக்கட்குத் தந்தை தாய்போல்வர் என்க. தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையர் அப்பேரரசர். தமதானை கடவா தொழுகும் குடிமக்கள் பால் கருணையுடையவர் அப்பேரரசர். அக்கருணை அறக் கருணை என்று கூறப்படும். தமதானையின் அடங்கி நடவாத குடிமக்களைத் தண்டித்து ஆணையின் அடங்கி நடக்கச் செய்வார் அவர். தண்டித்துத் திருப்புவதும் கருணையே: அது மறக்கருணை என்று பேசப்படும். குடிமக்கட்கு வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு அளித்துப் பாதுகாப்பவர் அவ்வரசரே. தமக்கென ஒன்றை

யும்.. விரும்பாதவர் அவர். தகுதியல்லாதவற்
ற்றைச் செய்யும் குடிமக்களைத் தண்டிப்பர்.
சிறையிலடைக்கச் செய்வர். சிறை இருபத்
தெட்டுக்கோடி நரகங்களே. சிறைச்சாலைக்குத்
தலைவன் இயமன். தக்கன செய்யுங் குடிமக்
களைப் பட்டம் பதவி முதலியன தந்து உயர்த்தி
வாழவைப்பர் அப்பேரரசர். அப்பட்டங்களே
தேவர், இந்திரன், அயன், மால் என்பன. அப்
பதங்களே தேவலோகம், இந்திரபதம், சத்திய
லோகம், வைகுந்த வாழ்க்கை முதலியன.

இனி, ஈடும் எடுப்பும் இல்லாத அப்பேரரசு
ருடைய ஆற்றலை மறந்து சிலர் பகைவரென
வருவர்: தகையெடுப்பர். அப்பகைவரைத் தண்டி
க்க அவர் வேறு ஆயுதம் கொள்வதில்லை. பகை
வரை எளிதிலடக்கும் பேராற்றல் உடையவர்
அவர். படைக்கலந் தாங்கியவராக அவரிருந்தும்
அவைகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. அவர் கண்
னாலும், காலாலும், கால்விரலாலும், நகத்தாலும்
நகையாலுமே பகைவரையடக்குவார்.
உலகத்தை அழிக்கும் எத்துணைப் பெருவெள்ள
மும் அவர்சடைக்காட்டில் சிறுதிவகையாம். நெற்
றிக் கண்ணில் தோன்றும் நெருப்புப் பொறியே
சர்வசங்காரமும் செய்யும். புன்சிரிப்பே புரத்
தைப் பொடியாக்கும்.

பிறரெல்லாம் பொன்னணிகலம் பூணத்தாம்
பாம்பீணியையே விரும்பிப் பூணுவர். பிறர்
மணிமுடி கொள்ளத் தாம் சடைமுடி கொள்வர்.
பிறரெல்லாம் அழுதுண்ணத் தாம் நஞ்சுண்பர்.
பிறர் பொன்னுடையுடுக்கத் தாம் திகம்ப
ரராய்த் திரிவர், தோலாடையுடுப்பர். பிறர்
மாடமாளிகையில் மனைவிமாருடன் கொஞ்சத்
தாம் வெறு வெளியில் கூத்தாடுவர், காட்டில்
நடம் புரிவர். பிறர் கலவைச் சாந்தணியத் தாம்
சாம்பலைப் பூசி மகிழ்வர். அப்பேரரசருடைய
பெருந்தேவி கணவருக்குத் தக்க கற்புடைய
மங்கை. அரசர் எத்திறம் நின்றார் அத்திறம்
அரசியும் நிற்பள். “எத்திறம் நின்றான் ஈசன்
அத்திறம் அவளும் நிற்பள்” என்பது பெரியோர்
வாக்கு. அப்பேரரசரை அறியாதார்பித்தனென்
பார்; அவர் அப்பட்டத்தையும் ஏற்று அருட்பித்த
ராக அகமகிழ்வர்: ஆனந்தக் கூத்தும் ஆடுவர்.
அவரசைந்தாலன்றி அணுவும் அசையாது.
இகப்பரும் மிகப்பேரரசராக அவரிருந்தும்
பிச்சையுண்பதிலே பெருவிருப்பமுடையவர்.
பித்தரெல்லாம் போற்றும் பெரும் பித்தர்.
பிச்சையேற்றுண்பவர் யாவரும் வணங்கும்
பெரும் பிச்சைக்காரர். ஆசையற்றார் ஏத்தும்
ஆசையுடையார். மங்கையைப் பக்கத்திலே —
பாதித் திருமேனியிலே வைத்திருந்தும் பரிசுத்த
யோகி போல்வார்: வீரரெல்லாருங் கொண்டா

டும் பெருவீரர். அது அவர் திருப்படைவீடாகிய வீரட்டத் தலங்களால் விளங்கும். அப்பேரரசரை ஆண்டி என்பேமா? அரசரென்பேமா? குடும்பி என்பேமா? துறவி என்பேமா? என்னென்று கூறுவம்? அவர் தன்மைகள் உரைப்பரிதேயாம்.

இனி, அப்பேரரசருடைய இராசதானி சிவராசதானி ஆம். அந்த இராசதானியில் உள்ள குடிமக்கள் விதிவிலக்குக்களையுணர்ந்து நடக்குமாறு அவரே சட்டங்களும் இயற்றியருளினர். வேதசிவாகமங்கள் என்பன அச்சட்டங்களே. அவருடைய இராசதானியிலுள்ள குடிமக்கள் அச்சட்டங்களுக்கு அடங்கியேநடக்கவேண்டும். அச்சட்டத்தை மீறியவர் அரசு தண்டனைக்கு உள்ளாவார். இது சத்தியமே.

இனி, இப்பேரரசின்கீழ் வாழும் குடிமக்களுக்குள் பல் வேறு காரணங்களால் முரண்பாடுகள் வருவதுண்டு. சிலர் பூசலும் விளைவிப்பார்கள். சில சமயங்களில் பூசல் மூண்டு பெரும் போருமாம். அப்பேரரசர், குடிகள் அமைதியாக வாழவேண்டித் தம்முடைய பிரதிநிதிகளை அவ்வப்போது அவ்வவ்விடங்களுக்கு அனுப்பி அமைதியை நிலைநிறுத்துவார். சமயாசாரியர், சந்தானாசாரியர் முதலியோர் அப்பேரரசருடைய பிரதி

திருவெண்ணையநல்லூர் மெய்கண்டதேவர்

நிதிகளேயாவர். அவர்கள் அச்சிவஞான இராஜ தானியில் பேரரசருடைய ஆணையைச் செவ்வே நடத்திக் குடிமக்களிடத்து அமைதியை நிலை நாட்டுவர். தம் பேரரசருடைய பெரும் புகழையும் கீர்த்தியையும் பல படியாக விரித்துரைத்து மக்களுள்ளத்தைப்பண்படுத்துவர். சிலசமயத்து அற்புதச் செயல்களால் இறைவருடைய கீர்த்தியை நிலைநாட்டுவர். பேரரசருடைய பிரதிநிதிகள், அரசர் ஆணையை எடுத்துக்காட்டும்போது குறுநில மன்னர் முதலியோரும் அவரின் கீழ் வாழுங் குடிகளும் பேரரசருடைய ஆணையையும் பேராற்றலையும் பெருங்கருணையையும் நன்கு அறிந்து அடங்கி வாழ்வர்; அதனாற் பெருமையும் பெறுவர். பிரதிநிதிகளாகிய சமய குரவர்கள் தமது பேரரசருடைய பேராற்றல் முதலியவற்றைப் பல படியாகப் புகழ்ந்தவைகளே தோத்திரங்கள். பேரரசர் இயல்பு, குடிமக்கள் இயல்பு, குடிமக்கள் பேரரசருடைய பெருங்கருணையையும் பேராற்றலையும் அறியாமல் உள்ள தடை, தடையை நீக்கச் செய்யும் உபாயம், தடை நீக்கத்தால் அடையும் பேறு ஆகிய இன்றோரன்ன செய்திகளை விளங்க அறிவிப்பனவே சாத்திரங்கள். தோத்திர வடிவில் உள்ள தேவார திருவாசகங்கள். சாத்திர வடிவில் உள்ள சிவஞானபோதம் முதலியன.

இனி, அப்பேரரசர் தமது ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கும் குடிமக்கள் விருப்பப்படி அவர்களுக்குப் பதவிகளைத் தந்தருவர். பதவிகளை வேண்டாத குடிமக்கட்குத் தம்மையே நினைந்து வாழ்வதாகிய பேரின்பத்தை அருளுவர். குடிமக்களுக்குப் பேரரசர் வழங்குவதற்குரிய பரிசுப் பொருள் ஞானம்: அது சிவஞானம் எனப் பேசப்படும். அச்சிவஞானம் நிறைந்து தோன்றும் சரக்கறையும் உண்டு. அதுவே மூலபண்டாரம்: சிவஞானச் சரக்கறை. வேத சிவாகமங்களின் சாரமாயுள்ள தேவாரதிருவாசகங்களும், சிவஞானபோத முதலியவைகளுமே அச்சரக்கறையாம். பேரரசருடைய அன்பர்கள் அச்சரக்கறையிலே புகுந்து அதனை எவ்வளவு நுகரினும் நுகரலாம். என்றும் குன்றாத நிறைவுள்ளது அச்சரக்கறை. அச்சரக்கறையிலே எல்லோரும் புக இயலுமா? இயலாது. புகுதற்குச் சில தகுதிகளும் வேண்டும்: அங்கீகாரம் பெற்ற அநுமதிச்சீட்டு வேண்டும். அநுமதிச்சீட்டுடையார் தடையின்றி நுழையலாம், நுகரலாம். அநுமதிச்சீட்டில்லாத ஏனையோர் அச்சரக்கறையில் புகுமாறில்லை. அவ்வநுமதிச்சீட்டுக்களே தீட்சை முதலியன. அநுமதிச்சீட்டுகளும் பலதரத்தன. ஒருபடித்தாக அவை இரா. அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப அச்சீட்டுக்கள் கிடைப்பன. சிவராசதானியிலுள்ள குடிமக்கள் என்

பதற்குச் சில அடையாளங்களும் உள். அவை: விபூதி, உருத்திராக்கம், பஞ்சாக்கர செபம் முதலியன. கோயில்கள் யாவும் பேரரசருடைய நிலைக்களங்கள், பாசறைகள். அவைகளைக் கல் வெட்டுக்கள் எனவும் கொள்ளலாம்: அவை பேரரசருடைய மெய்க்கீர்த்திகளாம். அக் கோயில்களில் உள்ள 25 — மாகேசுர மூர்த்தங்களை மெய்க்கீர்த்திகள் எனவும் கொள்ள இடமுண்டு. அப்பேரரசர் அன்பர்க்கு எளியவர்: ஆணவமுடையாரால் அணுகப்படாதவர். சிவஞானிகளோடு அவ்வரசர் திளைப்பவர்.

இனி, அப்பேரரசர் பெருந்தேவியுடனிருந்து குடிமக்கட்கு அருளுவதன் றி யோகிகள் போலும் தவநிலை கொள்பவர். ஆசாரியன் போலிருந்து அநுக்கிரகமும் புரிபவர். அப்பேரரசர் தங்கும் படைவீடுகளே சிவதலங்கள், அப்படைவீடுகள் பிரதிநிதிகளால் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட்டனவே தேவாரம் பெற்ற திருத்தலங்கள். குடிமக்களாகிய ஆன்மாக்கள் அப்பேரரசரிடத்து ஒடுங்கியிருத்தற்கு இடமாவது கோயில்களே. அதனால் அவை ஆலயம் எனப் பேர் பெற்றன. குடிமக்கட்கு எளிதில் இறைவனைத் தரிசிக்க வாய்ப்புள்ளதாக அப்படைவீடுகள் விளங்கினும் சிவஞானிகளே அப்பயனை மிகப் பெறுவர். யோகி

கள் தமது யோகக் காட்சியில் அறிந்த ஒன்றை அகக் காட்சியைவிட்டு அகன்ற காலத்துப் புறக் காட்சியிலேவைத்து அவர் அறிதற்குப் பெருந்துணைசெய்வன கோயில்களே. 'அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலே' என்பது ஒரு பழமொழி.

இனி, சிவராஜதாரியாக விளங்குவது இக் கோழுத்திருநகர். பசுத்தன்மையை நீக்கிப் பதித்தன்மையைத் தந்து உயிர்க்கு அருளுவது ஆதலால் இது ஆஅடுதுறை எனப் பெயர் பெற்றது. ஒருகாலத்து இறைவர் உமையம்மையாருடைய பசுவடிவத்தைமாற்றி அணைத்தெழுந்தநாயகராக எழுந்தருளிய காரணத்தால் திருவாவடுதுறை எனக்காரணப் பெயர்பெற்றது இத்தலம். வரையாது ஈயும் வள்ளல் ஆகிய செம்பொற்றியாகர் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். ஆயிரம் பொன்னுடைய கிழியை ஆளுடையபிள்ளையாருக்கு இறைவர் இத்தலத்திலேதான் அருளினார். திருமூலநாயனார் மூவாயிரம் ஆண்டு சிவயோகத்தமர்ந்து ஆண்டுக்கொரு மந்திரமாக மூவாயிரம் மந்திரங்கள் அருளியதும் இத்தலமே. திருமாளிகைத் தேவர் தமதாசிரியராகிய போகநாதசித்தருடைய திருவடிப்பூசனை செய்து சித்திகள் பெற்றுச் சைவசமயத்தை வளர்த்ததும் இத்தலமே. மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்களின் மான்மியம் மிகவுடையது இது. இவ்வரச நகரிலே ஸ்ரீ சித்தர்

சிவப்பிரகாசர் கீறிய அறையாகிய மந்திரசிங்கா
தனத்திலே ஞானச் செங்கோலேந்திமோனமுடி
கவித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகராகிய பேரரசர்
கொலுவீற்றிருந்தருளுகின்றனர். இம்மடா
லயமே அவருடைய அரண்மனை, இக்கோழுத்தி
நகரமே அவர் திருப்படைவீடு. மெய்கண்ட
சந்தானமே அவர் சந்தானம். திருக்கயிலாய
பரம்பரையே அவர் பரம்பரை. திருநந்தி மரபே
அவர் தம் மரபு. அவ்வரசர் வழிவந்தோரே
பரம்பரையரசர்: அவர் துறவரசர். சின்னப்
பட்டத்து அமர்வோரே இளவரசர், தம்பிரான்
சுவாமிகளாகிய முனிபுங்கவர்களே சேனைத்
தலைவர்கள். குருகாரியம் பார்க்கும் அணுக்கத்
தொண்டர்களே வீரர்கள். சீடரனைவரும் குடி
மக்கள். கட்டளை மடங்களே பாசறைகள்.
ஆதீன வித்துவான்களே அமைச்சர்கள். ஒடுக்
கத் தம்பிரானே மெய்காப்பாளர். ஒதுவார்
களே கட்டியங் கூறுவோர். இசைவாணரே
குதர், மாகதர்முதலியோர். கட்டளை த்தம்பிரான்
களேபிரதிநிதிகள். காரியம் பார்ப்போர்யாவரும்
பரிசனங்கள். இச்சிவராசதாலியில் உள்ள சிவ
ஞான அரசின் நிலையை விளக்குவனமெய்கண்ட
சாத்திரம், பண்டார சாத்திரம் முதலாயின.
சைவக் குடிமக்களாகிய நாம் சைவப் பேரரசின்
நிலையையும் பெருமையையும் நன்கு உணர்ந்தோ
மில்லை. ஆகலின், பகைவர்பால் குடிமக்களாகிய

நாம் அகப்பட்டு நலிய நேர்ந்தோம். அடங்கி ஒடுங்கிக்கிடந்த சிற்றரசரும், குறுநில மன்னரும் தழைத்தனர். பகைவரும் பல்கினர். இளியும் நாம் வாளா இருத்தல் தவறு. குடிமக்களிற் பலர் சிற்றரசர் சிறு நெறிக்குச் செவிசாய்க்கின்றனர், குறுநில மன்னர்க்குக் குற்றேவல் செய்கின்றனர், பகைவர் தங்கப் பரிவுடன் இடந்தருகின்றனர். இன்னோரன்ன குடிமக்கள் செய்கையை என்னென்பேம்! நாமும் இவற்றைக் கண்டு வைத்துங் களிகூர்ந்திருத்தல் கூடுமா? பேரரசர் பால் விண்ணப்பம் செய்தல் வேண்டும். பலகாற் சென்று கும்பிட்டுப் பல முறை கூறி அழவேண்டும். கூட்டம் கூட்டமாக முறையிடவேண்டும். நமது அரச பரம்பரையை நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும். கொடுங்கோலரசு நம் சிவராசதானியில் நுழைப இடந்தரலாமா? சிவஞானச்செங்கோல் ஓங்கக் குடிமக்கள் ஒத்துழைப்பு அவசியமல்லவா? ஞானச்சரக்கறை சூறையாடப் பெறுது மிகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமே.

இனி, அரசர்க்குப் பத்துவகை அங்கங்கள் உள. அவை தசாங்கம் எனப்படும். நாமம், நாடு, நகரம், ஆறு, மலை, புரவி, படை, முரசு, தார், கொடி என்பன அவை. இவ்வைதிக சைவப் பேரரசுக்கு நாமம் — தேவர்பிரான்,

நாடு — பாண்டி நாடு, நகரம்—சிவபுரம், ஆறு—
 ஆனந்தம், மலை-முத்தி, புரவி-ஆனேறு, படை-
 கழுக்கடை, முரசு — நாதப்பறை, தார் — தாவரி
 யறுகு, கொடி—ஏறு என்பனவாம். இப்பத்து
 அங்கங்களையும் சேனாதிபதியாகிய திருவாதவூர
 டிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம் — திருத்த
 சாங்கப் பகுதிநோக்கி யறிக. சரியை முதலிய
 நாற்பாதம் உடையவரே சதுரங்கம்: சிவனடி
 யார்கள். அடையாளப் பூமாலை கொன்றையந்
 தார். சிவராசதானியாக விளங்கும் இக்கோமுத்
 திக் கொற்றவருக்கு நாமம்-பஞ்சாக்கரதேசிகர்,
 நாடு — செந்தமிழ்த் திருநாடு, நகரம் — திருவா
 வடுதுறை, ஆறு—காவிரி, தார் — செங்கழுநீர்
 மாலை, கொடி—இடபக் கொடி: ஏனைய, பேரறி
 ஞர் சார்த்தி யறியக் கடவர். இக்கோமுத்தி
 யரசுசைவப்பேரரசு — உயரரசு — படரரசு.
 ஊர் — அரகுர்: இதுவே அரசநகரம். இப்
 பேரரசரின் முன்னோரில் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர்
 திருவெண்ணெய்நல்லூரையும், ஸ்ரீ அருணந்தி
 சிவம் திருத்துறையூரையும், ஸ்ரீ மறைஞான சம்
 பந்தர் திருக்களாஞ்சேரியையும், ஸ்ரீ உமாபதி
 சிவம் கொற்றவன்குடியையும் முறையே தமதரச
 நகராகக்கொண்டனர். அருணமச்சிவாயர் சிதம்
 பரத்தமர்ந்தனர். சித்தர்சிவப்பிரகாசர் இத்
 திருவாவடுதுறையையும் வேதாரணியத்தையும்
 தமது அரச நகராக்கினர். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிகர்

திருவாவடுதுறையில் பிரியாதமர்ந்து தம் சைவப் பேரரசு தழைக்க வீற்றிருக்கின்றார். இப்பேரரசு தெய்வப் பேரரசு என்க. இப்பஞ்சாக்கரப் பேரரசர் வழிவந்தோர் இருபத்தொருவர். இருபத்தொரு தலைமுறையாக இப்பேரரசு தழைத்தோங்கி உயர்ந்திருப்பதை உலகறியும். இப்பேரரசருடைய மதியமைச்சரும், சேனாதிபதிகளும் தவத்தூயர், கல்வியறிவொழுக்க விழுப்ப மிகவுடையார். பேரரசர்களும் சிவாநுபூதிச் செல்வர்கள். இத் துறவரசர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே பல்ர் வடமொழியையும் செந்தமிழ் மொழியையும் மிகப் போற்றிப் பாதுகாத்தனர். இவ்வரசர்களுடைய அத்தாணி மண்டபத்திலே நாடோறும் புலவர்பெருமக்களும் உடனுறைந்து தமிழ்ப் பேரரசு செலுத்தினர். அவருட் சிலர் வடமொழி வல்லரசுகளாகவுமிருந்தனர். இக் கோழுத்திப்பேரரசர்களும் நூல்கள் யாத்தனர், உரைவகுத்தனர். இளவரசரும், சேனாதிபதிகளும் செய்த நூல்களும் உரைகளும் பலப்பல. இப்பஞ்சாக்கரப் பேரரசர் முன்னோர் அருளிய நூல்களே மேய்கண்டசாத்திரங்கள். பஞ்சாக்கரப் பேரரசர் வழிவந்த அரசர் வகுத்தருளிய நூல்களே பண்டார சாத்திரங்கள். இளவரசருட் சிறப்பாக எண்ணுதற்குரியார் இலக்கணக் கொத்து இயற்றியருளிய சாமிநாத தேசிகர் என்பவர்கள். சேனாதிபதிகளும் மதியமைச்சருமாக உள்ளவரிற் பெரிதும் சிறந்து விளங்கியவர்கள்

10004 1957

MADRAS

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

ஸ்ரீமாதவச்சிவஞானயோகிகள், கவிராக்ஷஸ-கச்சியப்ப முனிவர், மதுரகவி—தோட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர் முதலியோர். இவர்கள் செய்தருளிய நூல்களும் உரைகளும் பலப்பல.

இத்துறைசைப் பேரரசால் நம் செந்தமிழ் நாடு அடைந்த நன்மைகள் அளப்பில. சைவத் தையும் தண்டமிழையும் தழைத்தோங்கச் செய்தது இப்பேரரசேயாம். இச்சிவஞானப் பேரரசின் ஒளி பரவாத நாடில்லை. இவ்வரசிலேதான் சிவஞானத்தை விளைவிக்கும் — சிவபோகத்தை நுகர்வீக்கும் ஞான நூல்களும் உரைகளும் பல எழுந்தன. தண்டமிழ் நாட்டாருக்குச் செந்தமிழ் நூல்களை உதவியது இவ்வரண்மனையி (ஆதினத்தி) லுள்ள 'சரஸ்வதி மஹால்' என்னும் கல்விக் களஞ்சியமே. பிற்காலக் கம்பர் எனப் பெயர் பெற்று விளங்கிப், பன்னூறு மாணவரைத் தமிழ்ப் பெரும் புலவராக்கித் தமிழ் நாடு முழுவதும் தந்து, தமிழை வளர்த்துப், பிரபந்தங்களையும் பெருங்காப்பியமாகவுள்ள புராணங்களையும் யாத்துப் புவியரசர் போற்றும் கவியரசராக—ஞானவரசால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று இப்பேரரசாங்கத்திலே பெருமதியமைச்சராய்த் திகழ்ந்த மகாவித்துவான்—மீனாட்சிகந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய நன்மாணவராய், உத்தமதானபுரத்துதித்த உத்தமராய்,

குடந்தை — சென்னை முதலிய இடங்களில் அரசாங்கக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் விளங்கிய மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பரிசோதித்துப் பதித்த நூல்கள் முழுவதும் தமிழ் நாட்டிலும் பிறநாடுகளிலும் சென்று சென்று உலவத் தந்து பெரும்பாலும் உபகரித்தது இவ்வாதினத்தின் கல்விக்களஞ்சியத்தில் உள்ளவையே என்பது மிகையாகாது. இதனை அவ்வநூல்களின் முகவுரைகள் நன்கு தெளிவிக்கும்.

இனி, இச்சைவப் பேரரசு ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் சந்தானமாகச் சிறந்து சுமார் கி. பி. 1232 முதல் 1313 வரை உள்ள தொண்ணூறு ஆண்டுகளில் மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கையும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரப் பேரரசருடைய முன்னோர்கள் அருளினர்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவநாயனாராகிய பேரரசர் அருளியது சிவஞானபோதப் பெருநூல். அவ்வரசரையடுத்து ஞானசிங்காதனத்தமர்ந்த ஸ்ரீ அருணந்தி தேவநாயனார் அருளிய நூல்கள் — சிவஞானசித்தியார், இருபா இருபது என்பன. அவருக்குப்பின் வந்த ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்தர் சிவாநுபவமிக்குடையவராய் ஞானவரசு நடத்தினர். அவருக்குப்பின் வந்த கொற்றவன்குடி

ஸ்ரீ உமாபதிசிவம சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டு ஞான நூல்களையருளிச் செய்து ஞானவரசு செலுத்தினர். மனவாசகங் கடந்தார் உண்மை விளக்கம் அருளினர். திருக்கடலூர்— உய்யவந்த தேவநாயனார் திருக்களிற்றுப்படியாரையும், அவர் ஆசிரியர் திருவியலூர் — உய்யவந்த தேவநாயனார் திருவுந்தியாரையும் அருளிச் செய்தனர் பிற்கூறிய மூவரும் ஞானவரசு கட்டிலில் ஏறாமலே அரசு செலுத்தினர் என்ப.

இனி, ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர், ஸ்ரீ அருணந்தி சிவம், ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்தர், ஸ்ரீ உமாபதி சிவம் ஆகிய நால்வரும் தமது ஞான அரசை நன்கு செலுத்திப் பின் வந்த அருணமச்சிவாயர் பால் ஒப்படை செய்தனர். அவ்வரசர் சித்தர் சிவப்பிரகாசரிடத்து அவ்வரசைக் கொடுத்தருளினர். அப்பேரரசரே திருவாவடுதுறையை அரசநகராகக் கொண்டு ஞானவரசு செலுத்துமாறு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரப் பேரரசருக்குக் கட்டளை யிட்டருளி ஞானபீடமமைத்துத் தந்து என் றென்றும் சிவஞானவரசு செழித்தோங்கவைத் தருளினர். அப்பேரரசே இத்திருவாவடுதுறையாதீனம் என்பது. கயிலாய நாதர் தமது திருவருட்சத்தியாகிய ஒப்பிலாமூலையம்மையாருடன் மாசிலாமணிப் பெயர் கொண்டு இவ்வரகூரிலே, படரரசின் கீழ் சைவப் பேரரசு தழைக்க வீற்ற

றிருக்கும் திருக்கோயிலாகிய அரண்மனையின் பக்கத்து அப்பேரரசரின் ஆணையால் திருமூல தேவநாயனாகிய சேனாதிபதிமுவாயிரம்யாண்டு சிவயோகத் தமர்ந்து முவாயிரம் திருமந்திரங்களை அருளித் தம் அரசை நிலைநாட்டினர். 15வ கோடி சித்தர்களும், போகநாதசித்தரும் அவர் வழித் தோன்றலாகிய திருமாளிகைத் தேவரும் பல அற்புதச் செயல்கள் காட்டித் தம் அரசை நிலைபெறுவித்தனர்.

இனி, இச்சைவப் பேரரசின் கீழ் உள்ள குடிமக்களிற் பலர் சைவவுழுவார்கள். இச்சைவவுழுவார்கள் யாவரும் மனமாகிய புனத்திலே பன்னெடுங் காலமாகப் புதைந்து கிடக்கும் வஞ்சனை, பொருமை, உலோப குணம் முதலிய பசையற்ற பட்டகட்டைகளை வேர் என்பது சிறிதும் இன்றி அகழ்ந்து அப்புறப்படுத்துவர். அகழ்ந்த அக்குழிகளைத் தூர்த்துச் சமப்படுத்துவர். பின்பு அன்பாகிய பாத்தி அமைப்பர். அப்பாத்தியில் உண்மையாகிய எருவைப் பரப்புவர். பத்தியாகிய ஒப்பற்ற நல்ல வீதையை வீதைப்பர். காலந்தவறாமல் ஆர்வமாகிய தெளிந்த நன்னீரைப் பாய்ச்சுவர். ஐம்புலன்களாகிய பட்டிமாடுகளுக்குப் பெரிதும் அஞ்சி உண்முகமாகச் சாந்தமாகிய வேலி கோலுவர். ஒன்றினும் கேடுருது பின்பு ஞானமாகிய பெரு முனை முனைத்துக்

கருணையாகிய இளந் தளிரைத் தோற்றுவிக்கக் காண்பார். காமம், குரோதம் முதலிய களைகளை மீண்டும் முளையா வண்ணம் களைந்தெறிவர். இவ வாறு தவறாமல் நாடோறும் கண்ணுங்கருத்து மாய்ப் பாதுகாத்து வருவார் அவர். அதனால் அது நன்கு வளர்ச்சியடையும். பின்பு, மயிர் சிலிர்த்தல் ஆதிய மெய்ப்பாடுகள் தோன்றும்: அவையே அரும்புகள். ஹிரைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் ஆகிய போதுகள் காட்டும். இதயமாகிய மணமலர்கள் மலரும். அம்மலரினிடத்து அஞ்செழுத்தாகிய அருங்காய் தோன்றும். பின்பு அக்காய் கலியாம். அக்கலியைக் கண்டறிய வேண்டுவோர்க்குச் சில அடையாளங்கள் கூறுவோம். அது வருமாறு:— நஞ்சக்கறை பொருந்துதலால் அழகிய கரிய கண்டமும், ஞாயிறு திங்கள் அங்கியாகிய மூன்று கண்களும், நான்கு தோள்களும், ஐந்து முகங்களும் உடைய தாய்ப், பவளவண்ணம் பெற்று, புண்ணிய வெண்ணீறு சண்ணித்துள்ளதாய், அறுசுவையினும் மிக்குறு சுவையுடைத்தாய், கண்ணாற் காணினும் — காதாற் கேட்பினும்—மனத்தால் நினைப்பினும் களிப்பைத் தருவதாய், பிறருக்குச் சேய்த்தாய் உள்ள உயர்ந்த மருதியடையொளிர் கின்ற மாணிக்கத் திங்கனியே அக்கலியாம். அத்திங்கனி பையப்பையப்பழுத்துக் கையகத்துள்ளி

தாகவந்துகிடைக்க அதனை இனிதாகநுகர்ந்து அவ்வுழுவார்கள் செம்மாந்து வீற்றிருப்பார்கள்.

இனி, இவ்வுழவுக்குரிய கருவிகள் யாவை? இவ்வுழவு முறையை கன்குணர்த்தும் நூல்கள் யாவை? இவ்வுழுதொழிலைமுதன்முதலாக உலகுக்குத் தந்தவர் யாவர்? அதனை உலகில் பரப்பியதெவ்வாறு? இவ்வுழுதொழிலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் யாவர்? உழுதொழிற் பயிற்சிக்கல்லூரிகள் யாண்டுள? இவ்வுழு தொழிலில் கைவந்தார் யாவர்? என இன்னோரன்ன வினாக்களுக்கு விடையிறுத்தல் முகமாக அவற்றை ஆராய்ந்து உணர்ந்து நாமும் அவ்வுழு தொழில் வல்லராய்ச் சிவபோகந்துய்க்கக்கடவோமாக.

இனி, இவ்வுலகுடைச் சைவப் பேரரசர் தமது பிரதிநிதிகளை ஒவ்வொருகாலத்து ஒவ்வோரிடங்களில் அனுப்பிச் சைவக் குடிமக்களைப் பாதுகாத்தருளுவர். அப்பிரதிநிதிகள் ஆசாரியர் கோலத்திலும் வருவர். அரசர் வடிவத்தினும் இருப்பர், அமைச்சராயிருந்து அரசரைத்திருத்தியும் அமைப்பர். ஆசாரியர் கோலத்தில் வந்த பிரதிநிதிகள் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலியோர். இவர்கள் ஏழாம் நூற்றாண்டிலே உலகுடைய நாயகர் பிரதிநிதியாக வந்து,

நின்றசீர்நெடுமாறனையும், மகேந்திரபல்லவனையும் பற்பல அற்புதங்களால் தமது பேரரசுருடைய ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கச் செய்து, சமண பகையைக்கெடுத்துச், சைவப் பேரரசை நிலைநாட்டிச் சென்றனர். மற்றொரு பிரதிநிதியாகிய மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய அரசன் நன்மதிப்பேரமைச்சராய், முற்றத் துறந்த முனிவராய்ப், புத்தரை வாதில்வென்றடக்கிச் சைவப் பேரரசினை மூன்றும் நூற்றாண்டிலே நிலைநாட்டினர். சுந்தரமூர்த்திகளாகிய பிரதிநிதியானவர் நரசிங்கமுனையரையர் அபிமான புத்திரராய்ச் சேரநாட்டு அரசராகிய சேரமான் பெருமானையருடைய தோழருமாய்ச் சிறந்து, தம்பிரான் தோழர் எனச் சிறப்புப் பெற்றுச் சைவப் பேரரசைத் தழைக்கச் செய்தனர். இப்பிரதிநிதியின் ஆட்சிக் காலம் - ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு என்பர். மேலே கூறிய நான்கு பிரதிநிதிகளும், மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையில் சைவப் பேரரசின் ஆணைக்கு அடங்கி நடவாமல், அரசச் சட்டங்களாகிய வேதசிவாகமங்களை நிந்தித்து, அங்கங்கேசைவக்குடிமக்கள்பால் கலாம் விளைத்து நலிவு செய்து, பேரரசரைக் காணவுங் கூசி, அவர் கீர்த்தியைக் கேட்கவும் பொருராய் மதமேற்கொண்டலாவிய புத்த - சமணப் பகைவரை வென்று தம்பேர

ரசை நீடுவாழ நிலை பெறுத்தினர். அதனால், அப்பிரதிநிதிகள் நால்வரும் சைவ சமயாசாரிய மூர்த்திகள் எனப்பிரசித்தி பெற்றனர். இதனை,

“சோற்கோவுந்தோணிபுரத்தோன்றலுமெஞ்சந்தானுஞ்
சிற்கோலவாதவூர்த்தேசிகனு — முற்கோலி
வந்திலரேல்நீறெங்கேமாமறைநூல்தானெங்கே
எந்தைபிரானெந்தேமுத்தேங்கே” எனவரும்
வெண்பாவாலறிக.

பன்னிரண்டாம்நூற்றாண்டிலே சோழவரசருடைய நன்மதியமைச்சராய்த் திகழ்ந்து இததெய்வச்சைவப் பேரரசைநிலைநாட்டியபிரதிநிதிபத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடியருளிய கவிவலவராகிய சேக்கிழார் பெருமான். துர்ப்புத்தி மந்திரிகளால் அரசுக்கு ஈனம் வராதபடி நம் சைவப் பேரரசைப் பாண்டி நாட்டிலும், சோழ நாட்டிலும் நிலை பெறவைத்த பெருமை முறையே பிரதிநிதிகளாக — அமைச்சர்களாக அமைந்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுக்கும், சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்கும் உரியதென்க.

இனி, இச்சைவப் பேரரசருடைய பிரதிநிதிகளாய் வாழ்ந்திருந்த நமது முன்னோர்கள் யாவரும் அரசருள் ஏறும், அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமையுடைய

திருவாவடுதலை, தருமபுரம் ஆதினபர்த்தர்கள்.

வராய், தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்
மூன்றும் நீங்காதவராய், அறணிமூக்காது அல்
லவை நீக்கி மறணிமூக்கா மானம் உடையவராய்,
இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்
தலும் வல்லவராய், காட்சிக்கெளியராய்க் கடுஞ்
சொல் அல்லராய் வாழ்ந்து தம் அரசைச்
செவ்வே நடாத்தினர். கொடை அளி செங்
கோல் குடியோம்பல் முதலிய இந்நான்கு செயல்
களாலும் உலகிற் புகழ் பெருக்கித் தங்குடியை
விளக்கி வாழ்ந்தனர். கல்வி, கேள்வி, அறிவு,
ஓழுக்க முதலியவற்றால் விழுப்பமுடையராய்
விளங்கினர். குற்றங்கடிந்து, பெரியாரைத்
துணைக் கொண்டு, சிற்றினஞ்சேராதவராய்த்
திகழ்ந்தனர். தாம் செய்யும் வினைகளைப் பெரி
யாரோடு ஆராய்ந்து செய்யும் திறம்படைத்திருந்
தனர். வினைவலியும், தன்வலியும், மாற்றான்
வலியும், துணைவலியும் நன்கு ஆராய்ந்துவைத்து
அரசு செய்தனர். காலமறிந்து, இடனறிந்து,
தெரிந்துவினையாடி, சுற்றந்தழீஇ, சோர்வின்
றிச் செங்கோல் செலுத்தினர். இனி விரித்
துரைப்பது வேறென்? வள்ளுவர் கோமான்
வகுத்துரைத்த அரசிலக்கணமெல்லாம் ஒருங்கே
அமையப் பெற்று இச்சைவப் பேரரசு தழைத்
தது என்க.

இனி, இச்சைவப் பேரரசு பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் — கயிலாயபரம்பரையிற் சிவஞானபோதநெறிகாட்டும் வெண்ணையில்தான் வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததியிற் றேன்றி மெய்ஞ்ஞான பாநுவாய்க் குயிலாரும்பொழில் சூழ் திருவாவடுதறையில் குருமச்சிவாய தேவரை முதல்வராகக் கொண்டு விளங்குவது. குருமச்சிவாயப் பேரரசர் ஆட்சிக் காலம் 15-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் ஆம். இப்பஞ்சாக்கர நாதரது அரசு முறையை நாடின ஏனை அரசர் முறையை என்னென்பேம்? பெற்றியொருவர்க்கறிவரிய அப்பேரரசர் பெருவள்ளன்மையை உற்றற்றந்தால் மற்றை வள்ளன்மை வள்ளன்மையாமே! பற்றிகலின்றி, பயன் விழையாது, பஞ்சாக்கரன்போல் முற்றும் அளிப்பவர் முடிவானவர் தம்முளும் யாவர் உளர்? மெய்கண்டவரசர் முதலாக வரும் இச்சைவத் துறவரசர் பரம்பரைகைட்டிக பிரமசரியமுடையதென்பது மலைவிளக்காம் என்க. இப்பரம்பரையரசர் ஆட்சிக் காலத்திலே இலக்கண, இலக்கிய, தர்க்க, சித்தாந்தசைவசமய நூல்கள் பலப்பல தோன்றின. மொழிபெயர்ப்புக்களும் மல்கின. தமிழ் மொழியுடன் வடமொழியும் வளம் பெற்றது. சேந்தமிழ்ச் சேல்வர் — சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் B. A., எழுதிய 'தமிழ் மொழியின் வரலாறு' — கி. பி. 1400-க்கும் பிற்பட்ட காலம் என்னும் தலைப்பின் கீழ்

உள்ள.....” இதற்கிடையில், திருவாவடுதுறை யாதீனத்தாரால் தமிழ்மொழியடைந்த அபி வருத்திக்கோ அளவில்லை. ‘கல்விக் களஞ்சியம்’ திருவாவடுதுறையென்று கூறுவது எவ்வாற்றா னும் ஏற்புடைத்தேயாம்.....எனவரும் பகுதி கள் நோக்கிக்காண்க. (பக்கம் 96, 97, 98) ‘தமிழ் இலக்கியவரலாறு எழுதிய செந்தமிழ்ச் செல்வர் K. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M. A., M. L., அவர்கள், அப் புத்தகம் நான்காம் ஐந்தாம் அதிகாரங்களில் ‘சைவாதீனங்கள்’ என்னும் தலைப்பில் எழுதியவை அனைத்தும் தமிழ் மக்கள் நினைவுகூரத்தக்கவை. கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக இடையறாது இச் சைவப் பேரரசு நம் செந்தமிழ் நாட்டிற்குச் செய்துவரும் பேருதவிகள் வரலாற்றுப் பெரு மக்களும், சைவப் பெருமக்களும், தமிழ்ப் பெரு மக்களும் என்றென்றும் ஞாபகத்தில் வைக்கத் தக்கன. அவர் உள்ளத்திலே வள்ளுவனாகுறிய “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய் வில்லை — செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என் னும் அருமைத் திருக்குறட்பா நிலைபெறுவ தாகுக. இச்சைவப் பேரரசு—சிவஞானப் பேர ரசு — துறவரசு இன்றேல் முடியுடை மன்னர் மூவருக்கும் பின்பு தமிழைப் புரப்பார், சைவ சமயத்தைப் புரப்பார் யாவர் கொல்? நான்காந் தமிழ்ச் சங்கமென விளங்கும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் இந்த ஞானப் பேரரசர் பிரதிநிதிகளும்

அமைச்சருமாய்விளங்கிய மூவருக்குமாணவராய் முத்தமிழ்ப் புலமையும் முறையரசுரிமையும் — இத்தலத் தெய்திய இறை மகனாராகிய ஸ்ரீபாண்டித்துரைசாமித் தேவரால் நிலைநாட்டப் பெற்றதேயாம். சுதந்திரப் பெருநாளிலே இந்தத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞானப்பேரரசே புனிதராம் நேரு மன்னர்பால் அரசு தழைக்கச் செங்கோல்அருளியது. அதுவும் உலகமறியுமே.

புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் ஆகிய சமயவரசுகள் யாவும் இச்சித்தாந்த சைவப் பேரரசின் ஆணைக்கடங்கி அங்கங்கே முறைசெலுத்துவனவாம். ஆணைக்கடங்கி நடவாமல் பகை மேலிட்ட காலத்துப் பிரதிநிதிகளால் வலி ஓடுக்கி அவை நடத்தப் பெறுவனவாம். விரிப்பிற் பெருகும். சித்தாந்த சைவப் பேரரசின் ஆணையைக் கடந்துசெல்லும் எத்தகைய அரசும் நிலைபெறுது அவற்றின் வலி குன்றுமாறு அவ்வப்போது தக்கவரால் தண்டிக்கப் பெறுவதாம். திருவாவடுதுறைப் பேரரசின் வரலாற்றினைக் குரு பரம்பரை விளக்கம், ஆதீன வரலாறு, நினைவுமலர் முதலியவைகளையும் பிறவற்றையும் நோக்கியுணர்க.

இனி, மொழிவல்லார்வேறு—பட்டம் பெற்றார் வேறு—சட்டப் படிப்பு வேறு—சட்டநிபுணர்

வேறு-சட்ட நுணுக்கம் அறிந்தார்வேறு. சட்ட நுணுக்கப் பேரறிஞரே சட்டங்கட்குப் பொருள் கூற இயலும். ஏனையோரால் அது எள்ளளவும் இயலுவதன்று. இது உலகியற் சட்ட நிலை. சைவப் பேரரசுச் சட்டங்கள் யாவும் திருவருள் பெற்றார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு விளங்கா. மொழிப் பயிற்சி பெற்றார் சிலர் தம்மறிவு கருவி யாக அச்சட்டங்கட்குப் பொருள் காணத் தலைப் பட்டுப் பரிபவமுற்றார். திருவருட்சத்தி துணை யாக நின்று அறிவன ஆன்மசத்தியால் அறிய வொண்ணாதன அன்றோ? இத்துறைசையரசில் தோன்றியுள்ள மறுப்புக்கள் யாவும் இச்செய்தியை நன்கு விளக்குவனவாம். சிறு குறும்பர்களாகிய குறுநில மன்னர்களும் சைவப் பேரரசுச் சட்டத்துக்குப் பொருள் காணமுற்பட்டுப் பிரதிநிதிகளாற் கண்டிக்கப்பட்டனர். இதனைக் கற்றோர் பலரும் அறிவர்: கல்லாதாருக்கு அது விளங்காது.

இனி, "பொதுநீக்கித்தனைநினை யவல்லார்க்கு என்றும் பெருந்துணை" யாகவுள்ள நமது பேரரசர் தம் அடியார் தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தாக வுள்ளவர். கல்லாலின் கீழிருந்த கடவுட் கொற்றவர் — குருந்துறையுங் குருமணியாய்த் திருப் பெருந்துறையிலெழுந்தருளிப் — படரரசிற் பார்த்திவராய் விளங்குகின்றார். இச்சைவப்

பேரரசின் கீழ்வாழும் சைவக் குடிமக்கள் அனைவரும் தமது இறைவரை நோக்கிக் குறையீரந்து நிற்கின்றனர். அது வருமாறு:-“முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளே-பின்னைப்புதுமைக்கும் போர்த்துமப் பெற்றியனே —, உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம் — உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம் —, அன்னவரே எங்கணவராவார் அவருகந்து — சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப்பணி செய்வோம் —, இன்னவகையே எமக்கெங்கோனல்குதியேல்-என்ன குறையுமிலோ மேலோ ரெம்பாவாய்” என இன்னோரன்ன விண்ணப்பங்களைச் செய்து வேண்டுகின்றனர். பேரரசரும் தம் குடிமக்கள்பால் இனிய அருள் காட்டிப் பாதுகாக்கின்றனர். “வேண்டத்தக்கதறிவோய் நீ வேண்டமுழுதுந்தருவோய் நீ” எனத் தமது வேந்தர்பால் நின்று அவர் முறையிடுகின்றனர். பேரரசர் திக்குவிசயம் செய்து சேனாதிபதிகளுக்கு மகிழ்வுட்டுவர். சேனாதிபதிகளும் தம் சேனையை அழைத்துப் படையெடுக்கக்கட்டளையிடுவதும் உண்டு. மாணிக்கவாசகசுவாமிகளாகிய சேனாதிபதி சிவனடியார்களாகிய சேனைகளை அழைத்துப் படையெடுக்க உத்தரவிடுகின்றார்கள்.” அது திருப்படையெழுச்சி எனப்படும்.

“ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறையின்
மாணமாவேறுமையர்மதிவேண்டுகனியின்

ஆனநீற்றுக்கவசம் அடையப்பதுமின்கள்
வானவூர்கொள்வோம்நாடும்படையாராமே”

“தொண்டர்காள்! தூசுசெல்லீர், பத்தர்காள்! சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல்யாக்கினே! பேரணியுந்தீர்கள்
திண்டிறற்சித்தர்கேள்! கடைக்கூழைசெல்லின்கள்
அண்டர்நாடாள்வோம்நாடும்படையாராமே”

என அருளியமை காண்க.

இனி, மற்றொரு பிரதிக்ஷித்யாகிய திருநாவுக்
கரசர் “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்
சோம்” என வீரவாதங் கூறுகின்றார்கள். யம
தூதுவர்களைநோக்கி அவ்வரசர் “படையும் பாச
மும் பற்றிய சையினீர்! அடையன்மின் நமதீசன்
அடியரை, விடைகொள் ஊர்தியினான் அடியார்
குழாம் புடைபுகாது நீர்போற்றியே போமினே.”
எனவும், “இறையென்சொல் மறவேல், நமன்
தூதுவீர்! பிறையும் பாம்பும் உடைப் பெருமான்
தமர், நறவம் நாரியநல் நறுஞ்சாந்திலும், நிறைய
நீறணிவார் எதிர்செல்லலே” எனவும் கட்டளை
யிட்டருளுகின்றார்கள்: காலபாசத் திருக்குறுந்
தொகை முழுவதுங் காண்க. “வாயாரத் தன்
னடியே பாடுந்தொண்டர் இனத் தகத்தான்”
எம்மிறைவன் என்றருளுகின்றார்கள். நம் துறை
சைப் பேரரசரும் தம் அடியார் கூட்டத்துடன்
உறைதருங் காட்சி மிகமிகப் போற்றுதற்

குரியதே. புள்ளிருக்குவேனூரில் என்றுங்கோது படராத துறைசை நமச்சிவாயருக்கு முன்னின்ற பரமர் தம்மை நடராசரோடு பூசைசெயுங்காலத்தும் பேரரசர் அடியார் நடுவுளிநுத்தலை என்றென்றும் கண்டு தரிசிக்கலாமே. பஞ்சாக்கரதேசிகர் பூசைபண்ணுங்காலத்தும் உடலிருந்தாற்றுதலை எவருமறிவர். மாகேசுரபூசையின் மாண்பு, துறைசைப் பேரரசினைப்போன்று எவ்வரசினுங்காண வியலாது? பிரதிநிதிகளும், அமைச்சர்களும், சேனாதிபதிகளும், வீரரும், குடிமக்களும் தம் முயிரெனவே கொள்ளுமாறு உயிர்க்குயிராய் வீற்றிருந்து துறைசைப் பேரரசர் நாடோறும் பந்தியில் நிவேதனங்கொண்டருளும் தனிக்காட்சி பேரரசின் பெருங்கருணையையும், மாட்சியையும் பெரிதும் விளக்குவதாமே. எந்த அரசிலும் இச்சிறப்பில்லை என்க.

இனி, மற்றொரு பேரரசு தருமையம்பதியைத் தமது அரசநகராகக் கொண்டு விளங்குவது. தருமையும், கமலையும், விரிதமிழ்க் கூடலும் அரசிருக்கைத்தலங்கள். திருவாவடுதுறைப் பேரரசினுக்குரிய இலக்கணங்கள் யாவும் தருமைப் பேரரசுக்கும் ஒக்கும். திருவாவடுதுறைப் பேரரசு சிவசம்வாதவரசினையும், ஐக்கிய வாதவரசினையும் அடக்கி ஒடுக்கித் தம் சித்தாந்த

சைவப் பேரரசை நிலைநாட்டியது போலவே, இத்தருமைப் பேரரசுதொடக்கத்திலேயே ஆனந்தான்மவாதக் குறும்புகளை அடக்கி ஒடுக்கி வெற்றிக் கொடி நாட்டியது. ஏகான்மவாதவரசுகளும் இடையிடையே முளைத்துத் தழைக்கத் தொடங்கியது. மெய்கண்ட சித்தாந்தப் பேரரசின் முன் இவையெல்லாம் கருகின. எனினும், சித்தாந்தப் பேரரசு சோர்வடையுங் காலத்தை இவையெல்லாம் எதிர்நோக்கியே இன்றளவும் இருக்கின்றன. சித்தாந்தசைவக் கண்ணில்லார் இதனைக் காணமாட்டார். இக்கண்ணில்லாருக்கு எல்லாம் ஒன்றுபோலத்தானிருக்கும். என்செய்வது! திருவருள் இருந்தபடி. தருமைப் பேரரசு தோன்றுவதற்குக் காரணமாய் இருந்ததுகமலைப் பேரரசே. கமலைப் பேரரசர் கி — பி 1566-க்கு முன் எழுந்தருளி வீற்றிருந்தவர்கள். அது பதினாரும் நூற்றாண்டு. கமலைப் பேரரசர் ஆணைப்படியே தருமைப் பேரரசு தோன்றியது. தருமை ஞானப் பேரரசில் முதல் முதலாக அரசு கட்டிலேறி ஞானச் செங்கோல் ஏந்தியவர்கள் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள். அப்பேரரசர் வழிவந்தோர் இருபத்தைவர். இவ்விருபத்தைந்து பேரரசர்களும் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் தொன்றுதொட்டே தமிழ்ப் பணியும் சைவப் பணியும் செவ்வே செய்து வருவதைத்

தமிழ்ப் பேருலகமும், சைவப் பேருலகமும் நன்கறியும்.

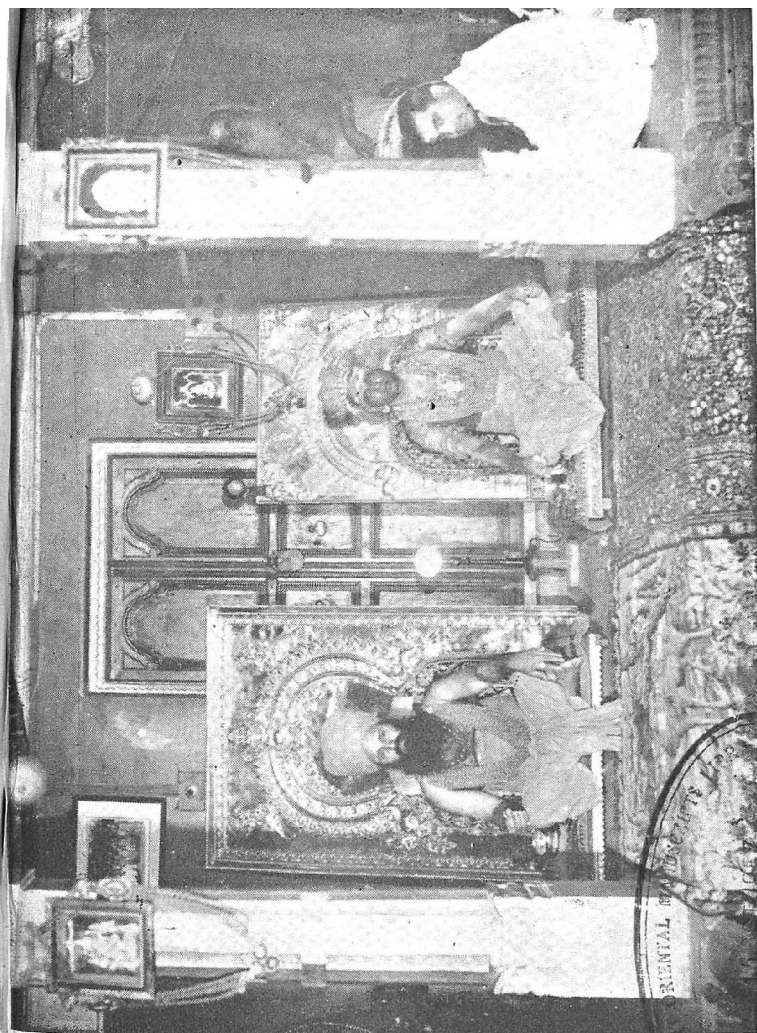
இனி, 'இத்தருமைப் பேரரசில் 'கி.பி.-1566-1770 வரை உள்ள ஆண்டுகளில் ஞானாவரண விளக்கவுரை, முத்திநிச்சயப் பேருரை, அவ்வாதீனத்துப் பண்டார சாத்திரங்கள், தோத்திரங்கள் முதலான எல்லா நூல்களும் எழுந்தன.' இப்பேரரசின் பெருமதியமைச்சராய்ச் சேனாதிபதிகளுமாய்ச் சிறந்திருந்து மைசூர் அரசர்பால் பரிசிலும் விருதுகளும் பெற்றவர்கந்தபுராணச் சுருக்கம் பாடிய சம்பந்தசரணலய மூர்த்திகள். நான்காவது ஸ்ரீ மாசிலாமணிப் பேரரசர் ஆணைதாங்கிக் காசியம்பதி சென்று அங்கே மகமதியவரசர் மனத்தையுங்குழைத்துச் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டிய பெருமை சேனாதிபதியாகிய ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகளுக்கே உரியது. 'சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைக்குழைத்து எல்லார் மனத்திலும் எளிதில் பதியும்படி, காஞ்சிப் புராணம் போன்ற காவியங்களையும், செங்கழுநீர் வீராயகர் பிள்ளைத்தமிழ் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களையும்' உலகுக்குப் படைத்துத் தந்து தமிழரசும் சித்தாந்தப் பேரரசும் நடாத்தியருளிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் பேராலவே, அறிவுலகத்துக்கு விருந்தாகக் கந்தர்கலி

வெண்பூ முதலிய பதினான்கு நூல்களை ஆக்கிய ளித்த'வர்கள் ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகளாவார்கள். 'தமிழுக்கு மாபாடியமில்லாத குறையை மாற்றி வைத்துச் சைவசித்தாந்தத்தின் தெளிந்த சாரமாகிய சிவஞானபோத மாபாடியத்தை அருளி' வடமொழிக் கடலும் தென் தமிழ்ப் பெருங்கடலும் நிலைகண்டுணர்ந்து சிவஞானநுபூதி கைவந்து மெய்கண்ட, சிவஞான போதப் பிரதிஷ்டாசாரிய சுவாமிகளாய் வீற்றிருந்தவர்களும், ஆதின குலதெய்வமாகப் போற்றப்பெறுபவர்களும் ஆகிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகளைப் போலவே, இத்தருமைப் பேரரசில் 'தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் உழைத்த பெரும் புலவரும், பேரருளாளரும் ஆகிய ஸ்ரீ வெள்ளியம்பல' வாணத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அருளியதுவெள்ளியம்பலவாண மாபாடியம் என்பதாம்.' தருமைப் பேரரசின் தன்மையறியாதார் அறியாதாரே.

இனி, துறைசைப் பேரரசில் பாதுகாக்கப் பெற்றுவரும் திருவாவடுதுறை, திருப்பெருந்துறை, திருமயிலாடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருவீழிமிழலை முதலிய பல சிவக்ஷேத்திரங்கள் போலவே இத்தருமைப் பேரரசில் பாதுகாக்கப் பெற்றுவரும் சிவக்ஷேத்திரங்களும் மிகப் பல. அவை இருபத்தேழு என்பர். சீகாழி, புள்ளி

ருக்கு வேளூர், திருவையாறு, திரிபுவனம், திருநள்ளாறு, திருப்பனந்தாள் முதலியன அவற்றுட்கீர்த்தி மிக்கன. சிவக்ஷேத்திர பரிபாலனம், குருக்ஷேத்திர பரிபாலனம், செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம், சித்தாந்த சைவபரிபாலனம் முதலிய எல்லாவற்றாலும் இவ்விரு பேரரசுகளும் ஒன்றையொன்று விஞ்சுவது போலத் தோன்றும். சிவஞானப் பேரறிவு படைத்தாரே ஒரு நெறியமனம் வைத்து 'உண்மையுணர்வார். ஏனையோருக்கு அவை விளங்கா. எல்லாம் திருவருள், குருவருள் எனச் சிந்தித்துச் சித்தாந்தச் செந்நெறி போற்றி 'இரு பேரரசும் என்றென்றும் வாழ்க' என்றிருப்பதே எம்மனோர் கடமையாம்.

இனி, குருஞான சம்பந்தமே சிவஞான சம்பந்தத்தைச் செவ்வே தோற்றி நிலைபெறுவிக் கும். "குருவாயருளல் உயிர்க்கின்மையாருங் குறிக்கொடு உய்ய, அருவாய் அருவுருவாய் உருவாய் அவைதானென நற்பெருவான் பொருள் தன் பெரும்பெயரே பெயராக வந்த ஒருவாய்மைதன்னை நினையினும் உள்ளம் உருகுவதே." எனக் கவிச்சக்கரவர்த்தி - கச்சியப்ப முனிவரர் அருளிய திருப்பாடல் எம்மனோர் உள்ளத்து நிலைபெற்று நின்று உருக்குவது என்று கொலோ? "தவமாய்த் தவம்புரிவானுய்த்

திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் ஆதினகர்த்தர்கள்.

தவப்பயனாய்க் கொடுக்கும் அவனாய் இருக்கும் பஞ்சாக்கரமூர்த்தியை யாரறிவார்?"; "இன்பம் இதுவெனப் பஞ்சாக்கரவன் இணைப்பதத்தில் அன்பிற்பிணைந்த அடியரல்லால் மற்றையார் அறிவார்?" "வருவதும்போவதுமாய் உழல்வீர்! வம்மின்! வந்தனிரேல், தரு-நிதி-சின்தாமணி காமதேனுவும் தந்தருளும், பொருவறு போக மெலாந்தரும், போகமெலாம் வெறுத்தால் ஒரு வருமுத்தியும் நல்கும் (அது) இப்பஞ்சாக்கர ஒள் ளொளியே ஆம்" என அக்கவிராக்ஷஸர் அநுளு கின்றார். "பதிபசுபாசத்தைப் பாசம்பசுபதி யாக்கி, ஓரீ இப், பதிபசுவாகப் பசுபதியாக்கிப், பின்னும் பயிற்றி. பதியெனத் தானாய்ப்பயிலும் திருவாவடுதுறைசைப்பதிவளர்பஞ்சாக்கரவனை என்சொலிப் பாடுதுமே" என அவர்களே பீடிகை அமைக்கின்றார்கள். எளியரேம் என் செய்யக்கடவேம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயல்பென்றுந்திரியாமல்இயம மாத்ரி
எண்குணமுங்காட்டிஅன்பாலின்பமாகிப்

பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி

மயலறுமந்திரஞ்சிகைசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி

அயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராஜாங்கத்தில்
அமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகித்தந்தோ.

— தாயுமானவர்.

திருமந்திரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“சைவப்பெருமைத்தனிநாயகன்தன்னை
உய்யவுயிர்க்கின்றவொண்குடர்நந்தியை
மெய்யபெருமையர்க்கன்பனையின்பஞ்செய்
வையத்தலைவனைவந்தடைந்துய்மினே”

“சிவனவன்வைத்ததோர்தேய்வநெறியிற்
பவனவன்வைத்ததோர்பழுவழிநாடி
இவனவன்என்பதறியவல்லார்கட்
கவனவனங்குளதாங்கடனாமே”

“ சைவசமயத்தனிநாயகனந்தி
உய்யுவகுத்தகுருநெறியோன்றுண்டு
தேய்வச்சிவநெறிசன்மார்க்கஞ்சேர்ந்துய்ய
வையத்துளார்க்குவகுத்துவைத்தானே ”

“ ஞானத்தின்மிக்க அறநெறிநாட்டில்லை
ஞானத்தின்மிக்கசமயமும்நன்றன்று
ஞானத்தின்மிக்கவைநன்முத்திநல்காவா
ஞானத்தின்மிக்கார்நரரின்மிக்காரே ”

“ சுத்தசிவன்குருவாய்வந்துதூய்மைசெய்
தத்தனைநல்கருள் காணாவதிமுடர்
பொய்த்தகுகண்ணான்நமரேன்பர்புண்ணியர்
அத்தனிவனென்றடிபணிவாரே ”

“ குருவேசிவமெனக்கூறினன்னந்தி
குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார்
குருவேசிவனுமாய்க்கோனுமாய்நிற்கும்
குருவேயுரையுணர்வற்றதோர்கோவே ”

“ இன்புறுவீரறிந்தேயெம்மிறைவனை
அன்புறுவீர்தவஞ்செய்யுமெய்ஞ்ஞானத்துப்
பண்புறுவீர்பிறவித்தொழிலேநின்று
துன்புறுபாசத்துழைத்தொழிந்தீரே ”

“ புண்ணியன்எந்தைபுனிதனைநையடி
நண்ணிவிளக்கெனஞானம்விளைந்தது
மண்ணவராவதும்வானவராவதும்
அண்ணலிறைவனருள்பெற்றபோதே ”

“ முடிமன்னராகி முவுலகமதாள்வர்
அடிமன்னரின்பத்தளவில்லைகேட்கின்
முடிமன்னராய்கின்றதேவர்களீசன்
குடிமன்னராய்க்குற்றமற்றுநின்றாரே ”

“ தாடந்தபோதேதலைதந்தவெம்மிறை
வாடந்தஞானவலியையுந்தந்திட்டு
வீடந்தமின்றியேயாள்கெனவிட்டருட்
பாடின முடிவைத்துப்பார்வந்துதந்ததே ”

“ ஆற்றருநோய்மிக்கவனிமழைகுன்றிப்
போற்றருமன்னரும்போர்வலிகுன்றுவர்
கூற்றுதைத்தான்றிருக்கோயில்களெல்லாஞ்
சாற்றியபூசைகள் தப்பிடிற்றானே ”

“ முன்னவனாகோயில்பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத்தீங்குளவாரிவளங்குன்றுங்
கன்னங்குளவுமிகுத்திடுங்காசினி
என்னருந்தியேடுத்துரைத்தானே.

“ போன்றொழிந்திட்டபோற்சடையென்னப்
பின்றொழிங்கவிருந்தவன்பேர்நந்தி
என்னுல்தொழப்படுமெம்மிறைமற்றவன்
தன்னுல்தொழப்படுவாரில்லைதானே.”

திருச்சிற்றம்பலம்.